

DAGSINS MEINING

Glantrileikurin av

Teir gomlu plagdu at tosa um ein fisk, ið teir róptu "sildaforskrekkjara". Hesin fiskur kundi koma í sildatorvurnar og leypa slíkan kvøkk á sildina, at hon hvarv í allar ættir. Gallupkann-ingar eru at líkna við ein politiskan sildafor-skrekkjara, sum tó virkar øvugt av tí veruliga sildaforskrekkjaranum. Eru Galluptøluni ódám-lig ella beinleiðis höttandi fyri ein ella fleiri samgonguflokkar, so søkja flokkar, sum annars vóru á veg út úr samgonguni, automatiskt saman. Ein samgonguflokkur við vánaligum Galluptølum vil gera alt fyri at vera verandi í samgongu og harvið at sleppa undan veljarans náðileysa dómi.

Nakað soleiðis er við Fólkaflokkinum í tí sam-starvskreppu, sum í skrivandi stund tykist at vera av. Fyri at tekkjast arbeiðsgevarum og ser-stakliga meistarunum í Havn hevur politiska cigarføringin, hjá formanni Fólkafloksins, Óla Breckmann, verið høg í seinastuni. Hann vildi slíta samgongu fyri at fáa nýggjan tekniskan skúla! Men so skjótt politiski sildaforskrekkj-arin, Gallup, vísti seg, fór stríðshugurin hjá Breckmann sama veg sum roykurin frá hansara vælkenda Havanesara t.v.s.upp í ta bláu luft. Og til luft gjordust allar höttanir um slit og nýval. Til luft tykist fyri alt tað eisini løgmaður at verða blivin – allastaðir uttan hjá Gallup. Har er hann superstar, ein politisk Gurðun Sólja! So á ein hátt er hann eisini uppi í luftini! Hann sveimar sum ein vælblást ballón yvir einum politiskum sirkusi. Klovnarnir boltra sær í manesjuni, áskoðaðarnir líta ørkymlaðir at glantrileikinum. Og uppi yvir øllum sveimar ein loyndarfull brosandi ballón, sum hóast alt ikki soleiðis uttan víðari letur seg fanga, enn minni hol fæst á hana. Og hetta er kanska eitt av teimum mongu áhugaverdu loyndarmálum við hesi margháttligu samgongu.

Soleiðis gekk alt, sum væntað. Samgongan fann gongulagið aftur, og sum ikki eina ferð varð Fólkaflokkurin við góðari hjálp frá Gallupi bukaður uppá pláss. Samgongan skinklar víðari fram til Ólav søku, tá nýggjar gølur, nýggji klandursevni og nýggjar kreppur koma á dagsskrá. Síðan verður onkur annar bukaður uppá pláss, og so verður aftur damlað víðari fram, til veljarin einaferð um trý ár sleppur at fella sín dóm, hvør so hann enn verður. Úrskurðurin er als ikki givin í forhend. Tað er hann ikki, soleingi politisk luft er í ballónini!

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo
Figgjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@sosialurin.fo
Finnbjörg Nattestad
finnbjorg@sosialurin.fo
Durita Simonsen durita@sosialurin.fo

Blaðfólk:
Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo
Eyðun Klakstein eydun@sosialurin.fo
Edvard Joensen edvard@sosialurin.fo
Heri á Rógvi heri@sosialurin.fo
Ingrid Bjarnastein ingrid@sosialurin.fo
Vilmund Jacobsen vilmund@sosialurin.fo
Solby Eliassen solby@sosialurin.fo
Dagfinn Olsen dagfinn@sosialurin.fo
Ingj Rasmussen ingi@sosialurin.fo
Magnus Gunnarsson maggi@sosialurin.fo

Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo
Myndamenn:
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo
Jens Kristian Vang jensk@sosialurin.fo

Sosialurin í Vágum:
360 Sandavágur
tel. 333820, 220507 fax 333720
e-post: edvard@sosialurin.fo
e-post: vagar@sosialurin.fo

Uppseting/prent:
Uppseting: Hestprent
Prent: Prentmiðstöðin
Útgevari:
Sp/F Sosialurin
Avgreiðsla:
Mán.-frí. 8-16
Argjavegur 26,
Tel. 311820, Fax 314720
Postadressa:
Postboks 76, 110 Tórshavn
E-mail:
post@sosialurin.fo
lysing@sosialurin.fo
lysingartorg@sosialurin.fo
varp@sosialurin.fo

Blaðið verður prentað mánadag-friggjadag klokkan 14⁰⁰

VIÐMERKINGAR

Rúna fekk avhøvdað Ráðið fyri ferðslutrygd eftir fimm døgum

Petur Hermansen

Aftur skuldi tað eydnast Rúnu Sivertsen at koma við hópisleysum úttalilsum við ongum viti ella skili í, at tað fyrikemur í politikki tað vita vit øll,

Men at oyðileggja alt tað stóra arbeiðið, sum Jón Kragesteen og frárarandi formaðurin í Ráðnum Fyri Ferðslutrygd (RFF) hava fingið upp at standa við tógvið strið, kann bert Rúna gera, og tað hevur hon so sannuliga eisini

Skúlaloyzn er landsframi

Jógvan Arge
Løgtingsmaður fyri Tjóðveldisflokkin

Tað eydnaðist til alla lukku ikki sambandsflokkinum at forkoma eini skilagóðari loysn á stórmálunum um framtíðina hjá yrkis- og miðnámsskúlunum í Havn.

Við sinum ábyrgdarleysa og einvisa uppskoti vóru Jóhan Dahl og Heðin Mørten sen um at loypa varg í og skeikla bæði skúlapolitikk og figgiarpolitikk.

Sum andstøðumenn høvdu teir neyvnan annað endamál heldur, enn júst at skeikla og forbrongla.

Í sinum stuttskygda og grunna stemmufiskiskapi vildu teir bæði sleppa tí týdningarmikla Studenta-

skúlanum upp á fjall og brúka Tekniska Skúla og Handilsskúlan til at seta hol á aftur tann illa kenda og dýrtkeypta veðhaldspoli-tikiin.

Tað fyrra hevði verið til óbótaligan skaða fyri møguleikarnar hjá upp-vaksandi ættarliðunum, og tað seinna kundi verið startskotið til ein nýggjan

hesum skúlunum verða í komandi árum veittar nýggjar umstøður á okinum í Marknagili, sum Tórs-havnar Kommuna fyri árum síðani beyð landinum til júst slík endamál.

Figgingin verður fyrst og fremst úr landskassanum innan íløgukarmin.

Møguleiki verður eisini fyri aðrari figging at skunda undir loysnina fyri yrkisskúlarnar, men talan verður ikki um, at landið

fer út í at veðhalda fyri lánum, sum tað sjálvt skal gjalda aftur í dýrum dóm-um yvir ein heilan mans-alður.

Íløgurnar í skúlar av hes-um slag eru týdning-armiklar samfelagsiløgur í framtíðina hjá tí uppvaks-andi ættarliðunum. Tær hava bíðað leingi.

Kreppuárin bar lítið ella onki til, og hesi fáu árinu síðani hava onnur týdning-armikil mál søki sum sam-ferðsla og heilsuverk verið raðfest ovari enn yrkis- og miðnámsskúlar.

Topparnir av teimum íløgunum fara skjótt at hæsa av, og stundin er komin, at teir her umrøddu skúlarnir og aðrir kring landið sleppa upp í part av álvara. Tað er landsframi.

Runavík. Rætt er at bert Restorff skuldi verða skonkt umborð og eru vit sjálvandi fegnir um hetta. Vit harmast at viðskifta-fólkið ikki kundi fáa ein góðan øl umborð á Norrønu á hesum sinni og

mugu bara vóna, at ábyrgdarfullir politikarar tora at broyta okkara av-oldaðu rúsdrekkalóg, sum ikki sømir seg einum fram-komnum samfelag.

Oyggjatiðindi insinuera, at vit hava latið fyrireik-

arunum ølið rættuliga bí-liga. Vit skulu í hesum fari upplýsa, at vit lótu tann rabat, sum føroysku bryggjarirni nýta við størri ordrum.

Slá, um tær vantar orð

Annika W. Joensen

Eg takki fyri, at Katrin Dahl Jacobsen tók málið um revsirettin hjá foreldr-um upp í løgtinginum, og vóni, at løgtingslimir skjót-ast gjørligt sleppa at av-gera, um foreldur fram-vegis skulu hava rætt at sláa børn síni. Eg seti mitt álit á, at tinglimir til ta tíð hava verjuleysu børnini í huga og atkvøða fyri einari lógarbroyting, sum tryggjar føroyskum børnum somu rættindi, sum børnini í grannalondunum hava.

Slá, um tær vantar orð: Er hetta tað, vit vilja læra børn okkara, skulu tinglim-ir varðveita revsirettin hjá foreldrum. Og kanska minna á, at tað bert er í lagi at sláa sitt egna barn. Tað er ikki loyvt vaksnum fólki at sláa børnini hjá hinum, síni systkin, mammu sína ella pápa sín, ella onnur vaksin fólk.

Vilja vit hinvegin læra børnini, at maktarsloysi ikki nýtist at føra til harð-skap. Læra tey, at tað ber til hjá vaksnum fólki at rúma eina spenta støðu, uttan at tey sláa. Og at foreldur virða síni børn og duga at skilja ímillum teirra gerðir og teirra persón. So skulu tinglimir nýta søguliga møguleikan at tryggja før-oyiskum børnum vernd móti harðskapi.

Tað er ongin landaskom ella totalfiasko at leypa framav. Tað gera vit øll, so ella so. Men tað er skom at eygleiða hjálparloysi. Og ikki hjálpa.

Løgtingslimir kunnu hjálpa. Ikki bert við at seta ein kross við »ja«. Men við - afturat einari lógarbroyt-ing - at seta pening av til upplýsing um, hvussu harðskapur ávirkar børnini, hvagar harðskapurin kemur og hvussu, hann kann bas-ast.

leikar við harðskapi í up-palingini upp í almenna tjákinum. Og ikki látast at vera óvitandi um, at tað eru fleiri, sum halda, at ein fleingja ella ein undir vangan hoyrir til vanligt uppdragilsí. Vit skulu ikki smæðast at rætta hondina út og hjálpa fólki, sum ynskja at vita, hvussu tey skulu bera seg at at uppala børn síni, uttan at noyðast at taka til harðskap.

Tað er ongin landaskom ella totalfiasko at leypa framav. Tað gera vit øll, so ella so. Men tað er skom at eygleiða hjálparloysi. Og ikki hjálpa.

Løgtingslimir kunnu hjálpa. Ikki bert við at seta ein kross við »ja«. Men við - afturat einari lógarbroyt-ing - at seta pening av til upplýsing um, hvussu harðskapur ávirkar børnini, hvagar harðskapurin kemur og hvussu, hann kann bas-ast.

Foreldur ynskja at sýna sínum børnum kærleika
Og at búgva barnið út til vaksnamannalívið, so tað klárar seg væl og hevur tað gott. Ein liður í hesum er at læra barnið at takla tær støður, sum kunnu føra til maktarsloysi. Hetta eru støður, sum vit tíðum koma í. Hvat gera vit, tá møði, manglandi tol og stutt-skyni koma yvir okkum: rópa, sláa, telja uppí 10, halda um barnið? Hetta mugu vit vita, tí barnið kopierar okkum, og fer móguliga seinni í livinum at nýta okkara máta at reagera uppá.

Tí tað hevur tað lært. Hvussu skal man uppala síni børn uttan at sláa, um man sjálvur hevur lært frá sínum foreldrum, at man slær, tá orðini vanta ella barnið ikki tykist at vilja hoyra?

Tað er júst í hesum, at tað almenna skal koma foreldr-um til hjálpar og vísa á, hvussu upपालing uttan harðskap fer fram. Tá er góður móguleiki at bróta óvanan, sum man hevur við sær heimanifrá. Og sum man væl saktans altíð vil royna at forsvara. »Tað var ikki so ringt«, »eg havi ikki tikið skaða av tí« og so framvegis. Nei, tað er móguligt, at tað var ikki so ringt.

Spurningurin er, um tað var neyðugt og rætt at sláa. Og hvønn gagn, tað gjørdi. Søgan hevur lært okkum, at vit menniskju yvirliva tað mest ótrúliga, men í uppal-ingini av børnunum mugu vit hava hægri felagsnev-nara enn, at »tað gekk«. Tað skylda vit børnunum og okkum sjálvum.

Spurningurin er, um tað var neyðugt og rætt at sláa. Og hvønn gagn, tað gjørdi. Søgan hevur lært okkum, at vit menniskju yvirliva tað mest ótrúliga, men í uppal-ingini av børnunum mugu vit hava hægri felagsnev-nara enn, at »tað gekk«. Tað skylda vit børnunum og okkum sjálvum.

Spurningurin er, um tað var neyðugt og rætt at sláa. Og hvønn gagn, tað gjørdi. Søgan hevur lært okkum, at vit menniskju yvirliva tað mest ótrúliga, men í uppal-ingini av børnunum mugu vit hava hægri felagsnev-nara enn, at »tað gekk«. Tað skylda vit børnunum og okkum sjálvum.

VIÐMERKINGAR

foreldur halda okkum vera noydd at velja ímillum hesar upपालingarhættir.

Eftir mínum tykki er tað ikki spurningur um at velja ímillum »tveir kostir, har hvørgin er mjúkur«, men um at læra seg og barnið, at rúma gerðir, sum ikki av almenninginum vera mettar at vera góður atburður. T.d. at barnið slær eitt annað barn ella blakar seg hyster-iskt á gólvið framanfyri bommhyllina ella at tað blakar ein tallerk á gólv, tí tað ikki orkar at eta meiri.

Mínar royndir eru, at tað er altíð ein skilagóð orsök til eina gerð hjá einum barni. Og at mín reaktion ofta er tengd at, hvort eg eri móð ella væl fyri. Troðkað upp í ein krók ella toltalt avslappað. Er tað rimuligt at uppala barni eftir hesum leisti? Nei, men tað er veruleikiin. Tað minsta, vit kunnu gera, tá so er, er at taka avgerð um ikki at vilja barninum ilt við at nýta harðskap – sálarligan ella kroppsligan. Børn skilja væl, at man er móður. Tey skilja væl, at tey ikki kunnu fáa alt, tey peika á. Uttan at verða sligin ella eyðmýkt.

Vit halda ikki, at tað hevði verið ov nógv, um Strandferðslan kunnaði kommunurnar í Suðuroynni um broytingarnar í nýggju ferðaaetlanini, so tær kundu gjørt viðmerkingar, áðrenn ferðaaetlanin kom í gildi.

Vit meta okkum at verða útjaðari í Føroyum og at broyta ferðaaetlanina til tað verra, er ikki mennandi fyri útjaðaran, og er eftir okkara tykki ikki í samsvar við útjaðarapolitikkin hjá sitandi samgongu.

Fundurin krevur, at tyrfluflugvingin til Suður-oynna verður uppaftur tíkin og at ferðasambandi sjóvegis verður á nøktandi støði.

Vit meta okkum at verða útjaðari í Føroyum og at broyta ferðaaetlanina til tað verra, er ikki mennandi fyri útjaðaran, og er eftir okkara tykki ikki í samsvar við útjaðarapolitikkin hjá sitandi samgongu.

Víst skulu vit tað. Men at seta mark fyri børnunum og at sláa tey, eru ikki tvær siður av somu sök.

Mørkini verða sett, so barnið kann kenna seg trygt. So er ikki við harð-skapinum. Harðskapur ger barninum ilt, og setir niður á sjálvsvirðið hjá barnin-um. Tá um harðskap ræður, er tað tann, sum slær, ið skal seta sær sjálvum mark. Tað er tann vaksni, sum skal kenna sær hógv, ikki barnið.

Vit hava tørv á strammari loggávu, og mugu liva við einari slikari, so børnini, sum eru fyri harðskapi, kunnu verjast. Eg seti mitt álit á tinglimirnar og vænti, at tey hava verjuleysu børn-ini í huga, tá tey - vónandi í komandi tingsetu - atkvøða um lógaruppskotið og tryggja føroyskum børnum somu rættindi, sum børnini í grannalondunum hava.

Vit, sum eldri eru, minnast søguna. Vit minnast, tá ið vit vóru í somu kommunu sum Hvalvík og Streymnes. Vit minnast, hvussu teir bygdu skúla og annað, meðan einki hendi her í bygdini. Vit fingi ikki eitt oyra úr kommunu-kassanum. Vit minnast

Yvirlýsing

Borgarstjórar og nevndin í nýstovnaða felagnum fyri ferðavinnuna í Suðuroynni, saman við øðrum áhugaðum, vórðu á stovnandi aðalfundi tann 29. april 2003 samd um at gera hesa yvirlýsing um samferðsluviðurskiptini úr og til Suðuroy við Smyrli og tylruni.

Tá tyrlan kom, varð túratalið 3 túrar um vikuna, síðani varð flogið tvær ferðir um vikuna, og nú er tyrfluflugvingin til Suðuroynna eftir 1. mai 2003 niðurlögð.

Smyril hevur siglt tvær ferðir dagliga millum Suðuroynna og Havnina, og hevur ferðaaetlanin verið loyd soleiðis tilrættis, at suðuroyingar 3 dagar um vikuna sluppu suður aftur eftir hóskandi steðg í Havn. Til dómis mánadag, tórsdag og friggjadag bar til at sleppa suður aftur kl. 12.30. Hesin móguleikin er skerdur í nýggju ferðaaetlanini, tí nú verður bert siglt suður aftur tvær ferðir um vikuna kl. 12.30. Allar hinar dagarnar verður siglt suður aftur kl. 10.15.

Vit halda ikki, at tað hevði verið ov nógv, um Strandferðslan kunnaði kommunurnar í Suðuroynni um broytingarnar í nýggju ferðaaetlanini, so tær kundu gjørt viðmerkingar, áðrenn ferðaaetlanin kom í gildi.

Vit meta okkum at verða útjaðari í Føroyum og at broyta ferðaaetlanina til tað verra, er ikki mennandi fyri útjaðaran, og er eftir okkara tykki ikki í samsvar við útjaðarapolitikkin hjá sitandi samgongu.

Fundurin krevur, at tyrfluflugvingin til Suður-oynna verður uppaftur tíkin og at ferðasambandi sjóvegis verður á nøktandi støði.

Áheitan á allar hósvíksingar

Tórus Olsen
Fyrrverandi bygðaráðs-limur í Hósvík

Nú tosað verður um at leggja kommunurnar saman, vil eg inniliga heita á alt bygðafólkið um at siga nei til saman-legging, tá atkvøðast skal 6. Mai.

Vit, sum eldri eru, minnast søguna. Vit minnast, tá ið vit vóru í somu kommunu sum Hvalvík og Streymnes. Vit minnast, hvussu teir bygdu skúla og annað, meðan einki hendi her í bygdini. Vit fingi ikki eitt oyra úr kommunu-kassanum. Vit minnast

striðið og illstøðurnar ímillum bygðirnar, tá Hósvík bleiv sjálvstøð-ug kommuna. Men vit mugu viðurkenna, at tað var tað besta fyri bygd-ina. Síðani tá hevur tað verið framgongd her í bygdini, og samstarvið við Hvalvík og Streym-nes hevur verið gott.

Hendir tað, at komm-unurnar verða lagdar saman, verður tað verri enn nakrantíð, tí tær stóru koma at slúka teimum smáu, so tá kemur øll framgongd her í bygdini at steðga.

Vónandi standa vit øll saman og seta eitt stórt nei á seðilin 6. Mei.

